

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1887-11-28

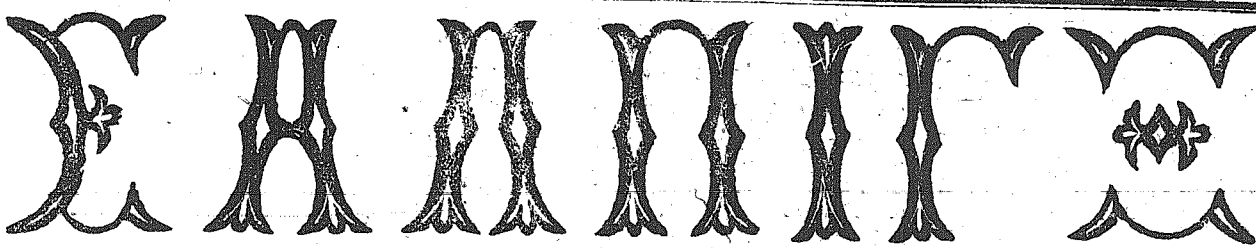
þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 1 5 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10362>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.
'Εν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8
'Εν ταῖς χωρίσις 6
'Εν δὲ τῷ ἑξω-
τερικῷ σφ. 15

Καταχωρήσεις
προπληρωτέαι.
Εἰδοιογήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν.
* Ἄρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ

Ὅτι ἡ Κύπρος πάσχει τὰ πάνδει-
να, ὅτι ἡ δυστυχία καὶ ἡ πείνα καὶ ἡ
γυμνότης εἰσήλασαν εἰς πᾶσαν οἰκογέ-
νειαν, ἐπεσκέφθησαν πᾶσαν οἰκίαν, ἀπει-
λοῦσι πᾶσαν κυπριακὴν ὑπαρξίν, εἶνε
πράγμα τὸ ὅποιον θεότυφλος δὲν δύναται
να ἴδῃ, θεόκωφος δὲν δύναται να ἀκούσῃ
καὶ θεότρελλος δὲν δύναται να ἐννοήσῃ. Οἱ
ἄνθρωποι ἐγκατέλειψαν τὰς οἰκίας των
καὶ περιφέρονται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον
να ἐργασθῶσιν ἀντὶ ψωμίου μόνον να
ζήσωσιν, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά ἐπαι-
τοῦσι γυμνά καὶ ἀνυπόδητα ἀπὸ χωρί-
ου εἰς χωρίον, ἡ γῆ κλαίει καὶ δόδύρεται
διὰ τὴν γύμνωσίν της, ὁ τόπος ἐν γενεῖ
παλαίει μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, ὁ
τύπος προσπαθεῖ καὶ ὁμως ἀδυνατεῖ να
παρκατήσῃ πιστῶς τὴν τρομερὰν καὶ
ἀπαισίαν εἰκόνα, καὶ ὁμως μὲ ὅλα ταῦ-
τα ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις μας, χάριν της
εἰσπράξεως καὶ τοῦ τελευταίου ὀβο-
λοῦ, ἐξακολουθεῖ διώκουσα ἀμειλι-
τως τοὺς ὀφειλέτας φόρων, δὲν ἔπαυ-
σεν ἀποστέλλουσα κατὰ τῶν δυστυχῶν
χωρικῶν ὡς ἄλλους λύκους τοὺς εἰσπρά-
κτορας, καὶ δὲν ἀνέστειλε τὰς περι-
δημύσεως στρωμάτων, ἐνδυμάτων
καὶ αὐτῶν τῶν τροφῶν ἀκόμη ἐπιταγὰς
της. Ὡ! τοῦτο καλεῖται πλέον ἀσυνει-
δησία, ἀθεοφοβία, ἀπανθρωπία.

Δὲν ἀγνοοῦμεν τὴν αἰτίαν διὰ τὴν
ὅποιαν ἡ κυβέρνησις προσπαθεῖ να εἰσ-
πράξῃ τοὺς φόρους. Ἡ προσπάθεια της
εἶνε ὅσον τὸ δυνατόν να ὀλιγοστεύσῃ τὸ
ἐλλεῖμμα τοῦ ἔτους, τὸ ὅποιον θὰ ἀναγκα-
σθῇ να καλύψῃ τὸ κεντρικὸν ταμεῖον της
Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶ-
νε σχολιὰ καὶ διεστραμμένη, πιστεύο-
μεν δ' ὅτι πρώτην ἤδη φοράν ἐφαρμόζει
τοιαύτην πολιτικὴν ἢ ἀγγλικὴν Κυβέρνη-
σις εἰς τὰς κτήσεις της, να προτιμᾷ δηλ.
τὴν καταστροφὴν τῶν λαῶν της παρά
τὴν βλάβην τοῦ βαλαντίου της ἄλλως
καθίσταται ἀνεξήγητος ἡ πολλαπλασί-
ασις τῶν κτήσεων καὶ ἀποικιῶν της.

Καὶ βεβαίως. Πρώτη, πιστεύομεν,
ἡ δυστυχὴς Κύπρος ἐπάθε τοιοῦτο πά-
θημα, να ἐξαρτᾶται δηλ. ἀπὸ ἀλεθρίου
χάρτου, τὴν φήσιν αὐτῇ προκαλέσαν-

τος καὶ πρὸς τὴν μοιραία κατατρο-
φὴν πάσῃ δυνάμει αὐτὴν ἐξωθούντος.
Πᾶν κακὸν ἐν Κύπρῳ γεννᾶται ἐκ τοῦ
βρωμεροῦ καὶ ἀτίμου ἐκεῖνου χάρτου.
Οἱ φόροι ἐξογκοῦνται αὐξάνουσι καὶ
πολλαπλασιάζονται, διὰ να ἐπαρκεσθῇ
τὸ ποσὸν καὶ εἰς τὰς τοπικὰς καὶ κυ-
βερνητικὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν ἀπότι-
σιν της «τιμῆς τοῦ αἵματος», τῶν τρι-
άκοντα τοῦ Ἰούδα ταλάντων, διὰ να
μὴ ὑποστῇ ἐγχείρισιν τὸ κεντρικὸν τῶν
Ἄγγλων φορολογουμένων ταμείον. Ὑ-
πὲρ της ἀσφαλείας της ζωῆς μας, (διό-
τι χάρισμα των ὀση μᾶς ἐμεινε πε-
ριουσία) δὲν δύναται να ληφθῇ πρόνοια,
διότι ἀπαιτοῦνται καὶ ἐξ ὀδα περισσό-
τερα καὶ τότε τὸ ποσὸν δὲν ἀρκεῖ, καὶ
αὐξάνει τὸ ὑπὸ τοῦ ταμείου της Βρετ-
τανίας καλυπτόμενον ἐλλεῖμμα. Ὑπὲρ
της παιδείας, ὑπὲρ ὑποστηρίξεως της
γεωργίας, εἰς δημόσια ἔργα, δὲν δύνα-
ται να δαπανηθῇ μέγα ποσὸν, διότι αἱ
95 χιλ. λίραι θὰ πληρωθῶσι καὶ τότε
τὸ ἐλλεῖμμα θὰ αὐξηθῇ.

Πηγὴ λοιπὸν παντὸς κακοῦ πάσης κα-
ταστροφῆς, ἀφορμὴ της πείνας καὶ γυ-
μνότητός μας εἶνε ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν
φόρος. Ἐὰν ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις δύ-
ναται ἐναντίον της θελήσεως της ἀγ-
γλικῆς κυβερνήσεως να ἐπιφέρῃ ἀλλοί-
ωσίν τινὰ εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην, ἐ-
χομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι κατόπιν μιᾶς
παρακλητικῆς ἐκ μέρους τῶν κατοίκων
ἀναφορᾶς, θὰ ἡλάττωνε τὸν φόρον αὐ-
τόν. Καὶ ποῖα τότε προσβολὴ θὰ ἦτο
Θεέ μου διὰ τὴν χριστιανικὴν, πλου-
σίαν, εὐγενῆ καὶ πεπολιτισμένην κυβέρ-
νησίν μας. Ἄχ! ἐὰν ὑπῆρχον ἐν Κύπρῳ
ἄνθρωποι ἐνεργοί, ἐὰν εἴχομεν πράγμα-
τι τὴν καλὴν διάθεσιν να ἐνεργήσωμεν
ὅ τι δυνάμεθα ὑπὲρ της εὐτυχίας της
πατρίδος μας, δὲν θὰ ἀφίνομεν ἀνεκτέ-
λεστον οὐδὲν ἐννομον μέσον, ἔστω καὶ
τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα ἐπιτυχίας παρέ-
χοντος. Πλὴν μᾶς κατέλαβε τέλεον πλέ-
ον ἢ ἀπελπισία καὶ ἀφέθημεν συρόμε-
νοι ὑπὸ τῶν βρυμάτων της δυστυχίας
καὶ τοῦ ποταμοῦ της καταστροφῆς, καὶ
οὐδὲ τὴν χεῖρα ἐκτείνομεν πλέον να
ἀρπάσωμεν τὰ ποῦ καὶ ποῦ ἀναφαι-

νόμενα καὶ ἐπιπλέοντα σωστικὰ σώ-
ματα.

Τὰ πάντα ἀφήκαμεν εἰς τὴν διάθεσιν
της κυβερνήσεως. Ἐξηρτήσαμεν τὴν τύ-
χην μας, τὴν ὑπαρξίν μας ἀπὸ τῶν κυ-
βερνητικῶν χειρῶν καὶ ἐκοιμήθημεν ἀ-
μέριμοι. Καὶ εἶνε μὲν τοῦτο τιμὴ με-
γάλη διὰ τὴν κυβέρνησιν, λαμβάνουσαν
προνόμια μητρὸς, ἀλλ' ἴδου ἡ μήτηρ, ἡ
μᾶλλον ἡ τροφὸς, ξένη, ἰδιότροπος καὶ
σκληρὰ οὖσα, οὐδὲ κἂν φροντίζει να
δώσῃ τοὺς μαστούς της εἰς τὸ κατα-
πεινασμένον τέκνον. Ἀνάγκη να κλαῖ-
σῃ τοῦτο, καὶ να κλαίῃ ὄλαις δυνάμεσιν
ἐπὶ πολλὴν ὥραν διὰ να δυνηθῇ
μόλις να μαλάξῃ τὴν ἀπονον καὶ ἀ-
στοργον καρδίαν. Ἐὰν δὲ καὶ οὕτως ἡ
της χρεὴ μητρὸς ἐκτελούσης καρδία ἐ-
ξακολουθῇ διαμένουσα ἀπάνθρωπος
καὶ σκληρὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἄθνησιν, ὁ
κόσμος τότε θὰ κατακρίνη τὴν τροφὴν
εἰς ἣν ἐνεπιστεύθη τὸ τέκνον ἢ χεῖρ της
θείας Προνοίας.

Ἄλλ' ἴδου ὅτι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν
προχωροῦμεν εἰς τὸν θάνατον καὶ οὐ-
δὲν ἡ κυβέρνησις πράττει οἰκοθεν, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐξακολουθεῖ τὴν εἰσπραξίν των
φόρων διὰ παντὸς σκληροῦ μέσου. Κα-
ταβαίνουν οἱ δυστυχεῖς καὶ πειναλέοι
χωρικοὶ εἰς τὰς πόλεις, παρακαλοῦν
μετὰ θερμῶν δακρύων τοὺς πολίτας
να τοὺς δανείσωσι 2-3 κοιλὰ σίτου,
μόλις κατορθοῦσι τοῦτο μετὰ πολλοῦ
κόπου, λαμβάνουσι τὸν σίτον ἢ τὴν κρι-
θὴν καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ χωρίον των
μὲ τὴν μαύρην χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν,
ὅτι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας θὰ θρέψωσι τὰ λι-
μῶντονα τέκνα των καὶ θὰ διατηρή-
σωσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὰς γεωργικὰς
ἐργασίας των ζωῶ των, καὶ πρὶν ἢ εἰ-
σέλθωσιν εἰς τὸ χωρίον ἀναθρῶσκει ἐ-
νώπιον των ὡς φάσμα ἐκ τοῦ Ἄδου ὁ
εἰσπράκτωρ καὶ ἀρπάσσει τοῦτο καὶ τὸ
δημεῖ διὰ να λάβῃ τοὺς φόρους. Φαν-
τάσθητε ὑπὸ ποίαν τρομερὰν δοκιμα-
σίαν τίθεται ἡ ὑπομονὴ τοῦ ἀπηληπισμέ-
νου καὶ ἠγανακτημένου χωρικοῦ. Πλὴν
πρὸς Θεοῦ χωρικοὶ μακρανὰ ἀπὸ της ἐ-
δέας σας πᾶσα παράνομος πράξις, πᾶ-
σα κακὴ σκέψις. Δι' ἐννόμων καὶ διὰ
τιμῶν μέσων μόνον δυνάμεθα να κα-

